

SALZBURG ERKLÆRINGEN

(FORKORTET UDGAVE)

Beskrivelse af den nutidige trussel mod den menneskelige eksistens som skabt og et efterfølgende forsvar mod denne trussel mod livet efter Guds skabervilje.

En teologisk vejviser udgivet af
den Internationale Konference for Konfessionelle Kirkesamfund (IKBG/ICN).
Dansk oversættelse/udgivelse ved Kirkelig Samling for Bibel og Bekendelse
(KSBB)

SALZBURG ERKLÆRINGEN (FORKORTET UDGAVE)

Dette er en kort oversat udgave af Salzburg-erklæringen, som blev fremsat den 6. september 2015 på den VI. Økumeniske internationale konference for konfessionelle kirkesamfund af IKBG i Salzburg og uanfægtet godkendt.

Erklæringen er baseret på et forlæg af docent prof. dr. Werner Neuer. Den blev gennemarbejdet og færdiggjort af bl.a. medarbejdere i den teologiske kommission. Erklæringen skal primært forstås som en læreudtalelse. Den konkrete sjælesørgeriske anvendelse overfor mennesker i konfliktsituationer er også i underskrivernes tanker.

Denne forkortede version er skrevet af prof. Dr. Harald Seubert og færdiggjort i detaljer af pastor dr. Werner Neuer. For en mere detaljeret forklaring og begrundelse af Erklæringen henvises til den fulde version af erklæringen.

De angivne henvisninger [nr. 1-34] er til den fulde version.

INDHOLD

Introduktion:

Vor tids trussel mod menneskets eksistens som skabt og nødvendigheden af en økumenisk ”menneskets økologi”

Hvad får os til at komme med denne erklæring [Nr. 1-5]

1.

Det bibelske skabelsesvidnesbyrd om mennesket som fundament for en ”menneskets økologi”
Hvad bevidner og bekender vi til Guds ære! [Nr. 6-12]

2.

Vor tids angreb på mennesket og dets væren som skabt med særligt fokus på køns-ideologien
Hvad vi bekender og begræder over for Gud og mennesker! [Nr. 13- 28]

3.

Nødvendigheden af en ny besindelse på det bibelske skabelsesvidnesbyrd om mennesket som forudsætning for en ”menneskets økologi”

Hvad vi opfordrer til opmærksomhed på i forhold til Gud og mennesker! [Nr. 29-34]

Vor tids trussel mod menneskets væren som skabt og nødvendigheden af en økumenisk ”menneskets økologi”

Hvad får os til at komme med denne erklæring [Nr. 1-5]

Siden 1970'erne er opmærksomheden over for trusler mod naturen og dens ressourcer vokset ganske markant. Det mærkes dog langt mindre i den offentlige bevidsthed, at det ikke blot er miljøet, som omgiver mennesket, men mennesket selv i sit væren som skabt og som Guds afbilde, der er udsat for alvorlige trusler – også i demokratiske stater.

Dette er særligt tydeligt i menneskelivets vilkår før fødslen i de facto benægtelse af mennesket værdi gennem den stort set overalt legaliserede abort. Den fører til at millioner af børn årligt bliver ofre for provokeret abort. Det viser sig også ved livets afslutning i den allerede legaliserede dødshjælp. Den kræver mange endda skal udvides til at være mulig for alle i hele Europa.

Menneskets konstituerende to-kønnethed, som mand og kvinde, bestrides også i feminismen og i den kønsmæssige debat. Det samme sker med skaberordninger i ægteskabet. Familieliv devalueres massivt på linje med frugtbarhed, der fornægtes bredt som en væsentlig komponent i den menneskelige seksualitet. Samlet set er disse synlige tegn udtryk for et forfald, der foregår som en underliggende alarmerende proces i en ”afskaffelse af mennesket” (C. S. Lewis), hvis rækkevidde stort set ikke erkendes.

Salzburgerklæringen svarer på denne farlige udvikling ved at pege på en ”menneskets økologi” (Benedikt XVI), som forsøger at give mennesket sin rette plads som Guds skabning og derfor søger at opmuntre til et liv efter Guds skaberordninger:

Erklæringen lægger det bibelske skabelsesvidnesbyrd frem i 3 dele:

- så de er retningsgivende for alle kirker som et forståelsesgrundlag for et liv som Guds skabning (jf. del 1)
- så der samtidig tages fat på aktuelle angreb på mennesket som skabning og Guds lige skabning og tilbageviser dem som ubibelske og umenneskelige (jf. del 2).
- så der kommer en afsluttende opfordring til omvendelse og nybesindelse på det liv i samklang med de bibelske bevidnede skaberordninger (jf. del 3).

Det bibelske skabelsesvidnesbyrd om mennesket som fundament for en ”menneskets økologi”

Hvad bevidner og bekender vi til Guds ære! [Nr. 6-12]

1. Vi bevidner og bekender skabelsen som en gave af Guds kærlighed, som mennesket sammen med alt det skabte må besvare med lovprisning. Denne lovprisning er bevidnet i den Hellige Skrift (især i salmerne) og mange gange op gennem kristendommens historie (for eksempel i Solsangen af den hellige Frans).¹

Selv om det ofte i dag ignoreres at alt det skabtes liv er en gave, så er det netop ved at komme til rette med at være skabt, at der er et fundament for at tale om en ”menneskets økologi”.

2. Vi bevidner og bekender med den bibelske skabelsesberetning at mennesket er skabt i Guds billede og skabt som mand og kvinde (1Mos 1, 26 f.).

3. Mand og kvinde er med hensyn til skabelsens orden også kaldet til i denne endelige, af synden kendetegnede verden gennem deres handlinger at udtrykke og afbilde den treenige Guds uselviske evige kærlighed (Agape).

Dette viser sig i ægteskabet, som er grundlagt (1Mos 2, 24) i en uforbeholden kærlighed og loyalitet som et livslangt personligt bånd mellem mand og kvinde (Mk 10, 9, Rom 7: 2). Ægteskabets livslange bånd omfatter ånd, sjæl og legeme. Familien er baseret på ægteskabet som et ubrydeligt kærlighedens fællesskab på tværs af generationer.

Ægteskab og familie er og forbliver derfor de uerstættelige og uforanderlige kim-celler som statens og samfundets fundament. Familielivet udgør den bedste forudsætning for at kunne opfylde kulturkaldet, at forvalte jorden fra generation til generation efter Guds bud og vilje (1Mos 1,28).

Dette betyder ikke, at ægteskaber og familier som fællesskaber af syndige mennesker ikke kan mislykkes. I disse (desværre nu mange) tilfælde bør kristne passe på enhver moralsk fordømmelse og med kærlig og medfølelse hjælp bidrage til at mildne skaderne!

4. Vi bekender os til, at Gud skabervilje er en universel, forpligtende, grundlæggende overbevisning for hele jordens kristenhed. Den er først og fremmest nedfældet i De ti bud (2Mos 20; 5Mos 5), uanset hvilke splittelser og læremæssige forskelle, der er mellem forskellige kirkesamfund.

Det er en central del af det store etiske fællesskab blandt kristne i for- og nutid, da dette også stemmer overens med den før- og ikke-kristelige naturrets-tradition, der også udtrykker det, der er gavnligt for et godt menneskeliv. Dette taget i betragtning gør, at det er desto mere beklageligt og kritisabelt, at denne bibelsk begrundede store kirkeenhed (magnus konsensus) i dag som resultat af tidsånden på mange måder anfægtes og betvivles, især i de protestantiske kirker. Da er målestokken ikke længere Skrift og Bekendelse, men i højere grad den ideologisk ensidige og vidtrækkende tidsånd.

På den måde bliver en central del af det kristne vidnesbyrd udad i verden kraftigt svækket og Jesu Kristi kirkes enhed på sandhedens og kærlighedens fundament bliver beskadiget. Vi opfordrer derfor beslutsomt til fornyet besindelse (se del 3)!

¹ Solsangen eller Skabningernes lovsang er digtet af Frans af Assisi (1182- 1226). I salmen omtales elementer i naturen som søstre og brødre som udtryk for, at alt er skabt af Gud, der er vores fælles Fader. Af samme grund har selv naturen krav på respekt og hensyn. Salmen står i dansk oversættelse som nr. 17 i Den danske Salmebog.

Vor tids angreb på mennesket og dets væren som skabt med specielt henblik på køns-ideologien

Hvad vi bekender og begræder over for Gud og mennesker! [Nr. 13- 28]

1. Vi beklager over for Gud og for mennesker at selv uden historiske katastrofer som krig og terror, så er menneskeliv i dag på mange måder ofte truet, især i de højt udviklede vestlige industrialiserede lande.

a) Den største trussel forekommer før fødslen på grund af abort, som har været tilladt og fri i mange lande i op mod et halvt århundrede. Selvom det uden tvivl er et samfunds-godkendt masse mord har mange mennesker vænnet sig til og accepteret denne tilstand. Vi begræder de utallige børn, der allerede er blevet ofre for dette masse mord og må tydeligt kræve at al form for lovlig godkendt drab i form af abort stoppes.

- Prænatal diagnose, fx moderkageundersøgelse og fostervandsanalyse, bliver ofte misbrugt til at opdage og abortere syge og handicappede børn før fødslen. I forhold til dette må vi erklære: Et samfund, der stiller spørgsmålstegn ved retten til livet for et sygt og beskadiget liv, krænker den menneskelige værdighed og ethvert menneskes ukrænkelige ret til livet. Samfundet undergraver sine egne etiske og juridiske fundament, som de ellers er beskrevet i grundloven og kan genfindes i civiliserede forfatninger.
- Vi beklager alle former for drab før fødslen ved medicinsk hindring for at et befrugtet æg kan fæstne sig i livmoderen og derved hindres i at leve. Vi beklager at sådanne former for drab før det befrugtede æg bliver fæstnet i moderkagen ofte ikke længere opfattes som drab på mennesker, fordi den biologisk unikke begyndelse af et menneskeliv ved befrugtning i foreningen af æg og sædcelle ofte ikke anerkendes i dag.
- Vi afviser også lige så eftertrykkeligt den uansvarlige omgang med og behandling af ufødte babyer under reagensglasbefrugtning, hvor livet for flere såkaldt overskydende fostre udsættes for fare eller opgives og kasseres som affald. Også her bliver livets ukrænkelighed som menneskeret ringeagtet.

b) Også menneskelivet efter fødslen er i slutfasen i stigende grad truet.

Gennem den tiltagende lovliggørelse af såkaldt aktiv dødshjælp "eutanasi" bliver den "dødens kultur" (Johannes Paul II) som for længst er etableret også fremmet og cementeret som mulighed. Dette er desto mere forkasteligt, da moderne symptomlindrende medicin har gjort store fremskridt, især i kampen mod smerte.

Vi opfordrer derfor alle kristne kirker til med fasthed at rejse sig mod en global underminering af modstand mod eutanasi og til at gøre alt for at forhindre indførelse af det. Det er i stedet den kristne mission at vidne om håbet om evigt liv for den døende og gennem ord og handling at give mulighed for en menneskeværdig død.

2. Vi beklager for Gud og mennesker den trussel mod menneskets skabthed, som den bliver tydelig i dag, især i kønsideologi (gender-isme) og dens ødelæggende konsekvenser.

a) Kønsideologien, som efterhånden er blevet den styrende ideologi for al lovgivning og aktivitet på regeringens, EU's og FN's politiske niveau, benægter den naturligt foreliggende biseksualitet hos mennesket som mand og kvinde (engl. sex) og fejlfortolker køn som blot en social og individuel konstruktion (Engl. gender), noget som ethvert menneske i sidste ende selv kan og skal bestemme over.

Som ansvarlige borgere protesterer vi kraftigt imod det direkte totalitære, på ingen måde demokratiske, forsøg på at gennemtvinge køn (gender) på dagsordenen fra småbørnsalder i både Europa og i hele verden.

Vi vil vægre os mod kønsideologiens planlagte program om genopdragelse af menneskers meninger og det medfølgende indgreb i frihed, demokrati og retsstat. Kønsideologiens dagsorden sigter mod en betingelsesløs radikal frigørelse fra Guds skaberordninger (i ægteskab, familie, [hetero-] seksualitet etc.), selv om disse ordninger tjener til menneskers gavn og er givet som kærlighedens ordninger.

I og med at den frihed, man her propaganderer for, frigør mennesket fra Guds skaberordninger, så river friheden også det konkrete menneskes tilværelse og dets skabthed fra hinanden. Så bliver tilværelsen til en frihed uden kærlighed, fordi det konkrete menneske da ikke er givet at være skabt og elsket væsen. Ved denne benægtelse af at mennesket er skabt, har mennesket erklæret sig som opfinder af sig selv. Mennesket vil da i sidste instans søge at "blive som Gud".

Som paverne Benedikt XVI og Frans I, flere bispemøder og mange opråb fra bekendende kristne og teologer fra forskellige kirkegrupperinger allerede har påvist, må man i den bibelske åbenbarings og i fornuftens navn klart tage til genmæle mod denne anmassende køns-ideologi og slå fast at:

Kønsideologiens menneskesyn er fuldstændigt uforeneligt med menneskesynet i den bibelske åbenbaring og de resultater, som en ikke-forudindtaget naturvidenskab kommer frem med. Overfor en forceret køns-mainstream-agenda opfordres kristenheden uden hensyn til bekendelsesmæssige uoverensstemmelser til en mest mulig resolut bekendelses-økumenisk modstand.

Vi fastholder samtidig med den bibelske "økologi for mennesket" at mand og kvinde i deres forskellighed begge er ligeværdige skabninger i Guds billede, som hver især har brug for hinanden og som er kaldet til at elske og supplere hinanden i ægteskabet og i opgaven og æren at være fader og moder i familien, som på en og samme tid er samfundets grundcelle og grundcelle til en menneskeværdig fremtid. Det er indlysende, at kønsideologien har uforudsigelige destruktive konsekvenser for ægteskab, familie og samfund (se b).

b) Konsekvenserne af denne køns-ideologi er ødelæggende for ægteskab og familie, fader- og moderskab, seksualitet og reproduktion, fordi den på en hidtil uhørt radikal måde fornægter grundlaget for menneskelig eksistens og ødelægger menneskeligt fællesskab.

- Ægteskabet og familien har i dag stort set mistet den anerkendelse og værdsættelse, som de ellers er berettiget dem til på grund af den fundamentale betydning, de har for ægtefællers, børns og samfundets bedste. Det endda selv om retsstaternes forfatninger anerkender deres særstilling og behov for særlig beskyttelse.

I lyset af dette er kirken mere end nogensinde kaldet og forpligtet til at understrege ægteskab og familie som Guds gode og uovertrufne skaberordninger. De kristne kirker kan derfor på grund af deres bundethed til bekendelsen ikke acceptere den sociale, begrebsmæssige og retslige ligestilling mellem ægteskab og homoseksuelle partnerskaber. Det, der efter Guds vilje er forskelligt, må mennesker ikke anse og behandle som ligestillet. Dette diskriminerer hverken homoseksuelle eller dem, der er ugift.

- Også fader- og moderskabet som et ydre (biologisk) og indre (åndelig-sjælelig) fundament for familien har langt på vej mistet den værdsættelse, som de tilkommer, for de er ofte reduceret til deres biologiske forplantningsfunktion imens deres fremtrædende psykologiske, religiøse og sociale betydning for den næste generation bliver ignoreret. En hurtigst mulig radikal opvurdering af det (nu ofte diskriminerede) moderskab – men også af faderskabet - ville være ønskeligt til bedste for børn og børnebørn, og gavn for hele samfundet.
- Den adskillelse mellem seksualitet og forplantning, som i dag ofte foretrækkes, har været på vej siden 1960'erne. Den har allerede ført til fald i børnefødsler uden historisk fortilfælde i fredstid. Dette bliver yderligere forstærket af kønsideologien (gender-isme), fordi heteroseksualitet ud over sin ikke-forplantningsdygtighed ikke har nogen kvalitet frem for andre varianter af seksualitet. Kønsideologien (som lesbiske og homoseksuelle bevægelser) ignorerer den eksklusivitet, som seksualiteten mellem mand og kvinde har ved at kunne føre til nye liv og dermed menneskets fremtid/overlevelse. Den principielle adskillelse af seksualitet og forplantning, der er forbundet med kønsideologien, er yderst fremtidsløs og rummer ikke den bibelsk funderede kristne forståelse af menneskelig seksualitet, som tydeligvis (men ikke udelukkende) primært er rettet mod at vække og frembringe nyt liv.

DEL 3

Nødvendigheden af en ny besindelse på det bibelske skabelsesvidnesbyrd om mennesket som forudsætning for en ”menneskets økologi”

Hvad vi opfordrer til opmærksomhed på i forhold til Gud og mennesker!
[Nr. 29-34]

1 På linje med tanken om en ”menneskets økologi” sætter vi os afgjort op mod alle former for trusler mod menneskelivet før og efter fødslen. Det var et særligt alarmerende signal, at Europa-Parlamentet den 10. marts 2015 med beslutningen om en ”menneskeret til abort” gav op overfor at beskytte denne grundlæggende ret til livet. Som bekendende kristne fra forskellige kirkesamfund protesterer vi resolut mod denne for Europas fremtid så dødbringende beslutning, som straks må trækkes tilbage! Som kristne vil vi fortsætte med vores afgjorte nej til alle livsformer og tankegange, hvor mennesket gør oprør mod Guds skaberordninger og søger at omgå dem.

2. Derfor opfordrer vi til, overfor Gud og mennesket, en fornyet besindelse på indholdet af den bibelske åbenbaring. Den vidner om, hvordan Guds skabende kærlighed gør det muligt for mennesket at udføre sin skabelsesopgave i samklang med skabelsen, (Rom 5, 5, 1 Kor 13) i kærlighed til Gud og medmennesker.

Det bibelske vidnesbyrd viser os, hvordan det skabte liv på trods af syndighed og brudthed kan være og forblive en afspejling af det guddommelige forbillede. Det gør det muligt for os at leve af kærlighed som centrum for vores væren, og således i vores jordiske liv vidne om Guds overnaturlige herlighed.

3. Vi opfordrer til en bibelsk begrundet genoprettelse af en ”menneskets økologi” overfor Gud og mennesker. For livet i overensstemmelse med Guds skaberordninger forener kristendommen af alle bekendelser og kirkesamfund. Den nødvendige genoprettelse til de bibelske skaberordninger som fundament betyder derfor også en offentlig økumenisk bekendelse til ”en hellig, almindelig og apostolsk kirke” (una sancta, catholica et apostolica Ecclesia) (Den nikæenske bekendelse).

4. Mennesket er af Gud bestemt til at være ”skabelsens krone”. Denne smukke og dybe sandhed er eksemplarisk udtrykt i Salme 8, hvis udtryksfulde lovprisning skal afslutte denne udtalelse:

v1 For korlederen. Al-ha-gittit. Salme af David.

v2 Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn

over hele jorden,

du som har bredt din pragt ud på himlen!

v3 Af børns og spædes mund

har du grundlagt et værn mod dine modstandere

for at standse fjender og hævnerrige.

v4 Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,

månen og stjernerne, som du satte der,

v5 hvad er da et menneske, at du husker på det,

et menneskebarn, at du tager dig af det?

v6 Du har gjort det kun lidt ringere end Gud,

med herlighed og ære har du kronet det.

v7 Du har gjort det til hersker over dine hænders værk,

alt har du lagt under dets fødder,

v8 får og okser i mængde,

selv de vilde dyr,

v9 himlens fugle og havets fisk,

dem som færdes ad havenes stier.

v10 Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn

over hele jorden!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,

som i begyndelsen, nu og altid og for evigt.

AMEN.